

POSTANOWIENIE

Dnia 23 marca 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodnicząca: SSA Urszula Iwanowska (spr.)

Sędziowie: SSA Anna Polak

del. SSO Gabriela Horodnicka-Stelmaszczuk

po rozpoznaniu w dniu 23 marca 2017 r., na posiedzeniu niejawnym,

sprawy z odwołania (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w K.

o objęcie ubezpieczeniem społecznym

na skutek zażalenia płatnika składek na postanowienie Sądu Okręgowego w Koszalinie IV Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 4 stycznia 2017 r., sygn. akt IV U 554/16,

postanawia:

1. zmienić zaskarżone postanowienie i zasądzić od (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. na rzecz Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w K. kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
2. odstąpić od obciążenia organu rentowego kosztami postępowania zażaleniowego płatnika.

SSA Anna Polak SSA Urszula Iwanowska del. SSO Gabriela Horodnicka-Stelmaszczuk

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 13 kwietnia 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w K. stwierdził, że A. M. podlega obowiązkowi ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego oraz ustalił podstawy wymiaru składek na te ubezpieczenia z tytułu wykonywania umowy o świadczenie usług u płatnika składek (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K..

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł płatnik spółka (...) podnosząc, że płatnika i A. M. łączyła w rzeczywistości umowa o dzieło, a nie jak błędnie uznaje organ rentowy umowa o świadczenie usług.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych podtrzymując argumentację przytoczoną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Pismem z dnia 4 listopada 2016 r. płatnik składek cofnął odwołanie od decyzji z dnia 13 kwietnia 2016 r., a organ rentowy wyraził na to zgodę jednocześnie zgłaszając wniosek o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Postanowieniem z dnia 20 grudnia 2016 r. Sąd Okręgowy w Koszalinie umorzył postępowanie w sprawie. Następnie postanowieniem z dnia 4 stycznia 2017 r. Sąd Okręgowy, na wniosek organu rentowego, uzupełnił postanowienie z

dnia 20 grudnia 2016 r. i zasądził od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w K. kwotę 360 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu tego orzeczenia sąd pierwszej instancji między innymi wskazał, że wysokość kosztów zastępstwa procesowego ustalił na podstawie § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych w brzmieniu obowiązującym na dzień złożenia odwołania.

Z powyższym postanowieniem w części ponad kwotę 120 zł nie zgodziła się spółka (...), która w złożonym zażaleniu zarzucił mu naruszenia prawa materialnego, tj. § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych w brzmieniu obowiązującym do dnia 27 października 2016 r., poprzez jego błędne zastosowanie, w sytuacji gdy w sprawach o podleganie ubezpieczeniom społecznym wynagrodzenie należne radcy prawnemu winno być ustalone według stawki minimalnej obliczonej od wartości przedmiotu sporu / zaskarżenia, tj. na podstawie § 2 tego rozporządzenia.

Podnosząc ten zarzut skarżący wniósł o:

- zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez zasądzenie od płatnika na rzecz organu rentowego kwoty 120 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
- zasądzenie zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego.

W uzasadnieniu skarżący powołując się na treść uchwały Sądu Najwyższego z dnia 20 lipca 2016 r., III UZP 2/16, między innymi podniósł, że niniejsza sprawa nie należy do kategorii spraw o świadczenia z ubezpieczenia społecznego w rozumieniu § 9 ust. 2 powołanego wyżej rozporządzenia. Natomiast w myśl powołanej uchwały Sądu Najwyższego jest sprawą o ustalenie podlegania (nie podlegania) ubezpieczeniom społecznym, do której odpowiednie zastosowanie ma § 2 pkt 1 rozporządzenia. Skarżący podkreślił, że wartość przedmiotu sporu w niniejszej sprawie wyraża się w sumie składek na ubezpieczenia społeczne, Fundusz Pracy i ubezpieczenie zdrowotne, którą winien zapłacić płatnik składek i wynosi 62 zł.

Sąd Apelacyjny rozważył, co następuje:

Zażalenie należało uznać za uzasadnione.

Słusznie skarżący wskazuje, że w myśl zasady prawnej sformułowanej przez Sąd Najwyższy w uchwale siedmiu sędziów tego Sądu z dnia 20 lipca 2016 r., III UZP 2/16, w sprawie o ustalenie istnienia bądź nieistnienia stosunku ubezpieczenia społecznego lub jego zakresu (o objęcie obowiązkiem ubezpieczenia społecznego; o podleganie ubezpieczeniom społecznym) do niezbędnych kosztów procesu zalicza się wynagrodzenie reprezentującego stronę radcy prawnego, biorąc za podstawę zasądzenia opłaty za jego czynności z tytułu zastępstwa prawnego stawki minimalne określone w § 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (jednolity tekst: Dz. U. z 2013 r., poz. 490 ze zm.).

W niniejszej sprawie (o objęcie ubezpieczeniem społecznym) nie budzi wątpliwości fakt, że odwołanie od decyzji z dnia 13 kwietnia 2016 r. płatnik złożył w dniu 16 maja 2016 r., czyli w czasie obowiązywania rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r., poz. 1804).

Nie budzi także wątpliwości okoliczność, że płatnik w odwołaniu od powyższej decyzji nie wskazał przedmiotu wartości sporu i nie uczynił tego w toku postępowania przed sądem pierwszej instancji, aż do momentu złożenia przedmiotowego zażalenia.

Natomiast sąd pierwszej instancji nie zobowiązał płatnika do wskazania wartości przedmiotu zaskarżenia, a orzekając o zwrocie kosztów zastępstwa procesowego organowi rentowemu przyjął minimalną stawkę wynagrodzenia radcy prawnego obowiązującą w sprawach o świadczenia z ubezpieczenia społecznego.

Skoro przedmiotem sporu w niniejszej sprawie jest objęcie obowiązkiem ubezpieczenia społecznego A. M. to w myśl przywołanej uchwały Sądu Najwyższego wysokość wynagrodzenia pełnomocnika organu rentowego – w osobie radcy prawnego należało ustalić od wartości przedmiotu sporu czyli sumy składek, do których zapłaty będzie zobowiązany płatnik – 62 zł. Przy tej wartości sporu wynagrodzenie pełnomocnika należało ustalić - na podstawie § 2 pkt. 1 powołanego wyżej rozporządzenia - na kwotę 120 zł.

Mając na uwadze powyższe Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżone postanowienie na podstawie art. 397 § 2 w związku z art. 386 § 1 k.p.c. w sposób wnioskowany przez skarżącą spółkę (punkt 1).

Natomiast sąd odwoławczy na podstawie art. 102 k.p.c. odstąpił od obciążenia kosztami postępowania zażaleniowego organu rentowego, bowiem organ w żadnym zakresie nie przyczynił się do ich powstania, a na skutek cofnięcia odwołania od decyzji z dnia 13 kwietnia 2016 r. przez płatnika składek, jak słusznie uznał sąd pierwszej instancji, jest stroną, którą należy traktować jako wygrywającą sprawę. Nadto Sąd Apelacyjny miał również na uwadze, że skarżąca spółka dopiero w zażaleniu wskazała wartość przedmiotu sporu, co pozwoliło w sposób prawidłowy ustalić wysokość wynagrodzenia pełnomocnika organu rentowego.

SSA Anna Polak SSA Urszula Iwanowska del. SSO Gabriela Horodnicka-Stelmaszczuk